

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VII / 2012

VIANOCE

VIANOČNÁ RADOSŤ

Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. L 2:10-11

Milé sestry a bratia,

mnohí sme sa tešili na Vianoce a s radosťou sme ich očakávali. Vianočná radosť je iná, ako každodenné radosti života. Cítíme v nej prítomnosť večnosti, ktorá sa prelamuje do našej časnosti. Túžime znovu prežívať to, čo prežívali pastieri na betlehemských poliach. Aj my sa chceme pridať k radostnému chválospevu anjelov za darovanú spásu, ktorá k nám prišla v narodenom dieťatku.

Do tejto našej situácie aj nám zaznieva Božie: „Neboj sa!“, ktoré je odpoveďou na náš strach. To nie je lacné upokojenie, aké my zvykneme s ľahkosťou povedať druhým ľuďom v ťažkých chvíľach, že všetko dobre dopadne. Toto „Neboj sa!“ zaznieva k nám z neba a vyzýva nás, aby sme Pána Boha brali vážne. Aby sme Mu dôverovali, a v dôvere v Jeho slovo prežívali každú situáciu nášho života.

Veď prečo by sme sa mali báť, keď Boh sám prišiel medzi nás, keď stojí na našej strane, keď je naším Priateľom? Stačí to len prijať a otvoriť sa Jeho láske. Spoločnú sa na Jeho slovo.

Vianočné evanjelium nám zvestuje, že Boh sa z lásky k nám stal človekom. Prišiel k nám ako malé, bezbranné dieťa. Splnili sa dávne zaslúbenia prorokov o príchode Spasiteľa. My sme toho svedkami, že sa tak stalo. Stvoriteľ sa stal časťou svojho stvorenia. Pán celého sveta sa rozhodol prebývať v ľudskom tele. Boží Syn sa stal ľudským dieťaťom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi. Skrze tento veľký zázrak sa stal ešte väčší zázrak. Kristus sa môže narodiť v našich srdciach a prebývať v nich. To je najväčší dôvod vianočnej radosti.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

VIANOČNÁ ZVEŠŤ

Ing. Mgr. Michal Findra, farár pre deti a mládež

Milí bratia a sestry!

Opäť tu máme záver občianskeho roka a s ním spojené aj najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Deti sa tešia na darčeky. „Dospeláci“ na oddych počas dní voľna. Ako kresťania však vieme dobre, že to nie je všetko. Vidíme, že Vianočná zvesť od anjela: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán“ (Lukáš 2:10-11), presahuje darčeky aj oddych. Ozajstná radosť je, keď sú pre nás Vianoce sviatok narodenia nášho Kráľa. Podľa toho anjelského oznámenia je narodený Ježiš Spasiteľ, je Kristus a je Pán.

Spasiteľ znamená, že Pán Ježiš zachraňuje. Zachraňuje človeka z hrie-

chu. Alebo ešte lepšie zachraňuje človeka pre nový život, lebo ten starý končí vo večnej smrti.

Kristus znamená, že je Bohom pomazaný, teda že má Božiu pečať byť Záchranca ľudí. Pomazanie (grécky christos) znamená, že je Veľkňaz, Kráľ aj Prorok pre tých, ktorí v Neho veria.

Pán znamená, že Ježiš Kristus je Boh. Je to oslovenie pre Boha. V Staršej zmluve pomenovanie Hospodin je to isté, čo v Novej zmluve Pán. Bratia a sestry, teda tento Ježiš Kristus, Spasiteľ sveta a Pán je stredobod Vianoc. To je tá naša veľká radosť, lebo sa Boh narodil na svet pre našu záchranu. Nech je pravá Vianočná radosť našou osobnou radosťou, lebo sa nám narodil Spasiteľ Kristus Pán nielen v maštálke v Betleheme, ale aj v našich srdciach. Jedinému Bohu sláva!

POŽEHNANÁ DARČEKOVÁ PÁRTY

Veronika, Evka a teta Alenka

Neobyčajne požehnanú nedeľu sme spolu s deťmi na besiedke prežili 9. decembra. Mali sme vtedy darčekovú párty. Mnohým starším slovo párty nič nehovorilo, ale deti im to s úsmevom v očiach vysvetlili, že to bude darčeková slávnosť.

Nikto nevedel dopredu o aké dar-

čeky sa jedná, všetko bolo neobyčajne tajné. Deti milujú chvíle napätia, a presvedčili sme sa o tom aj v tú nedeľu, keď sa ich, detí, stretlo skoro dvadsať.

Keď sme stretnutie pripravovali, modlili sme sa, aby Dar, ktorý im na besiedke ponúkne, zmenil ich životy. Vedeli sme, že každé dieťa, ktoré tam príde, v kútiku srdca túži do-

stať darček, hoci aj veľmi maličký. A tak sme im ponúkli Dar, ktorý vôbec nie je malý, ale má nekonečne veľkú hodnotu.

Spolu s deťmi na slávnosti sme rozmýšľali, aký dar koho poteší. Vôbec to nebolo ľahké. Veď sami dobre viete, že každý má o svojom darčeku inú predstavu. A tak sme rozmýšľali, čo by si asi prial najviac väzeň vo väzení. Určite by to bola sloboda. Čo by si najviac na svete prial zaľúbený mladý muž? No predsa lásku vysnívanej dievčiny. Čo by si asi najviac na svete prial umierajúci mladý podnikateľ? Určite by to bol život. Štvrtý darček sme spolu odbaľovali, a našli sme kríž. Niektoré deti tušili, niektoré tomu vôbec nerozumeli a mysleli si: akýže to už len môže byť darček – kríž? No aj to sme odhalili. Na kríži zomrel za nás Pán Ježiš, ktorý nám všetkým stále dáva slobodu, lásku aj život. On, ako najlepší dar, nám bol

darovaný na Vianoce, aby ten dar dokončil na kríži, kde zvíťazil nad smrťou. A to je najväčšie víťazstvo. To je ten NAJLEPŠÍ DAR.

Spolu s deťmi sme si vyrobili kríž z vianočnej pohľadnice, aby nám to pripomínalo, že na Vianoce sa všetko začalo a na kríži dokončilo. Tento kríž potom deti venovali svojim rodičom, alebo starým rodičom, aby aj oni vedeli, že tento Dar, je aj pre nich.

Ku koncu slávnosti sme mali ešte tvorivé dielne, kde si deti samy, alebo s pomocou „dospelákov“ vyrobili vianočné magnetky, anjelika a snehuličkov.

Všetkým, ktorí ste sa zúčastnili, ďakujeme, lebo vaša prítomnosť bola pre nás veľké povzbudenie. Modlite sa spolu s nami za naše nádherné detičky, za ich srdiečka, aby boli naplnené tým dokonalým Božím darom – Pánom Ježišom Kristom.

*Rozhovory s deťmi na besiedke na tému „Advent a Vianoce“ a ešte oveľa viac.
Deti vyspovedala Veronika*

Čo budeš robiť cez Vianoce?

Lenka: Budem pomáhať rodičom pri upratovaní.

Peťko: Budem pomáhať a hrať sa.

Čo pre teba znamenajú Vianoce?

Kajka: Sviatok, oslava, stromček.

Aký darček chceš pod stromček?

Livinka: Klietku pre škrečka.

Čo si myslíš, že dostaneš pod stromček?

Miška: Šteniatko.

Kam chodievaš počas Vianoc?

Timko: Von, guľovať sa, hrať sa.

S kým stráviš Vianoce?

Rebeka: S ockom, mamkou, švagrinou a dvomi bratmi.

Aká je tvoja najobľúbenejšia vianočná rozprávka?

Veronika: Mrázik.

Prečo chodíš cez Vianoce do kostola?

Kajka: Lebo Pán Ježiš má narodeniny.

Komu urobíš darček ty?

Andrejka: Mamke a bratovi.

Cez Vianoce sa narodilo dieťaťko. Vieš ako sa volalo?

Zuzanka: Pán Ježiš.

Aký najkrajší darček si dostala?

Ivanka: Bábiku.

Ako pomáhaš mamke pred Vianocami?

Jakubko: Utieram prach, urobím veniec, upracem bicykle.

Aký dar nám dal Pán Boh?

Janko: Narodil sa pre nás.

Ako pomáhate doma pred Vianocami?

Emka: Pečieme perníky.

Evka: Pečieme koláčiky a zdobíme stromček.

UDALOSTI V CZ

21. nedeľa po Svätej Trojici

V túto nedeľu bol hosťom služieb Božích Dr. Peter Pavlovič. V kázni na text 1 Kor 12:12-26, upozornil na dva základné piliere: všetky údy tvoria jedno telo a všetky údy majú telu slúžiť. Jedno telo má byť každá rodina, ale aj cirkev, cirkevný zbor. Všade treba pomáhať niest' bremená našich blízkych. Centrom pozornosti má byť človek, nie iné hodnoty.

24. nedeľa po Svätej Trojici

Popoludní sa konalo slávnostné stretnutie pri príležitosti udeľenia ceny Ministerstva kultúry vlády SR „Kultúrna pamiatka roka za rok 2011“ pre Kostol sv. Juraja v Spišskej Sobote. Na tomto stretnutí účinkoval náš evanjelický zborový spevokol, v programe zazneli aj básne od Milana Rúfusa. Potom boli predstavené všetky zreštaurované artefakty oceneného kostola.

25. nedeľa po Svätej Trojici

Posledná nedeľa cirkevného roka

je v našej cirkvi nedeľa večnosti. V túto nedeľu boli po prvýkrát oslovené slovom Božím aj deti z nedeľnej besiedky a až potom si pokľakli k oltáru pre požehnanie. Z kázňového textu (1 Tes 4:13-18) sme si odniesli istotu, že napriek tomu, že každý musíme zomrieť, máme nádej. Tak, ako Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, aj všetci ktorí zomierajú s vierou v Ježiša Krista ako nášho Spasiteľa a Vykupiteľa, pri Jeho druhom príchode tiež vstanú. Apoštol Pavel vyzýva, aby sme sa vospolok potešovali týmito slovami.

Prvá adventná nedeľa

„Otvorte brány dokorán“... znelo na úvod Služieb Božích v podaní zborového spevokolu. Atmosféru tejto nedele umocnil aj biblický text hlavne pre deti nedeľnej besiedky. Až potom mali Služby Božie ďalší priebeh. V kázni Slova Božieho sme mohli počuť, že Pán Ježiš prvýkrát prišiel na svet v ľudskom tele, keď sa takto ponížil. Prichádza k nám aj každodenne v Božom slove a vo sviatostiach a tretí-

krát Ho očakávame, keď príde v sláve na konci vekov. Túžime, aby aj tento začínajúci cirkevný rok bol plný Božej milosti, preto nezabúdajme v modlitbách o to prosieť. Po kázni opäť zaspieval spevokol a svojou radostnou piesňou vyzýval: „Raduj sa svet, prichádza Pán!“

Druhá adventná nedeľa

Dopoludnia na službách Božích sme boli vyzývaní k bdelosti a popoludnie patrilo zborovej diakonii. Stretli sa sestry zapojené do zborovej diakonie a tiež do práce pre Misiu na Níle, aby zhodnotili službu v roku 2012, a tiež ďakovali Pánu Bohu

za zdravie a silu môcť túto službu vykonávať, rovnako aj za podporu predsedníctva CZ. Prítomní bratia fariari poďakovali sestrám za službu, lebo aj Slovo Božie nám prikazuje „konať dobro všetkým, ale najmä domácim viery“. A práve takto sestry zo zborovej diakonie aj konajú. Odozvy na služby diakonie sú časté najmä od navštevovaných cirkevníkov, ale aj od ich príbuzných. Za práce pre Misiu na Níle prichádzajú vďačné listy z centrály v Guetli vo Švajčiarsku.

Nech milostivý Boh, ktorý všetko vidí, požehnáva službu lásky aj v budúcom roku a sám odplatí každú službu!

VIANOCE

Zvonia ... počujete? Zvonia!
Podťe v chrám – ó, neostaňte doma!
Matky, ktoré o plod života sa chviete,
manželky – vy, ktoré noci preplačete,
deti, čo tak bdiete v tvrdom vyčkávaní –
aj vy starci, aj vy milujúce panny.
Podťe!

Hľa, už na oltári voskovice horia,
lebo spíchnu rosou i dnes radosť zhora,
do srdca – do tých vašich ubolených duší.
A tá naplní hrud' mierom ... nerozruší...
Podťe všetci!

Čujte! Zvučí chorál vravou novej viery,
ktorá nebude sa hádať o litery,
ale betlehenskou hviezdou v temno zjasá,
aby ňou i čierna zem raz zaskvela sa.

A tí, ktorí v túžbach u jasieľ by stali,
Aby nezúfali...
Poďte, všetci poďte!

Lebo poviem kázeň z textu ako vlani,
ale prichystaný, lepšie prichystaný,
veď ja kalich horký vyprázdňim tiež na dno,
preto slepo úfať ani mne nie snadno.
Jednak – verím, čo hneď ducha hrôzy desia,
že ten útly v jasliach zvládze Herodesa,
a že oči Ráchel slíz viac nevyronia...
Poďte! Nezúfajte! Počujete? Zvonía!

Martin Rázus

ZAMYSLLENIE

Elena Bakurová

Je tu zas vianočný čas, keď máme opäť možnosť stíšiť a zamyslieť sa nad svojim konaním v každodennom živote. Uplynul ďalší rok a my máme nové očakávanie aký bude ten nastávajúci. Či sme urobili všetko čo chce od nás náš Pán, ktorý sa k nám denne prihovára prostredníctvom svätého Písma – Biblie. Priznajme si, že máme veľa čo dobiehať, čo sme mali urobiť a neurobili. Či to, čo sme počuli v kázni, čítali v Písme, v Tesnej bráne – držali sme sa podľa toho a dávali ďalej?

Čo je s našimi rodinami, keď v chráme Božom alebo na akciách, ktoré sa konajú v rámci cirkvi, vidíme prevažne iba ženy? Česť a chvála tým jednotlivcom – mužom, ktorí žijú s cirkvou. Podľa Písma má byť muž hlavou rodi-

ny a jeho hlavou je Kristus – teda prostredníctvom veriaceho muža sa posväcuje jeho rodina. Je to naozaj tak?

Či môže rodina dobre fungovať keď chýbajú spoločné modlitby? Mnoho zmôže modlitba spravodlivého. Preto skúsme, milé sestry, modliť sa za svojich manželov a deti a budme pre nich dobrým svedectvom. Nevynímajúc ani vdovy. Priznajme si, že máme čo robiť, hlavne aby sme sa nehanbili za evanjelium Kristovo. Nenechávajme si pre seba mnohé dobré poznania, nechváľme sa samy sebou, ale hľadajme Božie pravdy. Nenechávajme túto prácu len na našich kazateľov.

Aké je dobré, keď bratia a sestry spolu bývajú a sú naplnení jedným duchom Božím. A aké je pekné a iste sa Bohu páči, keď manželia vedľa seba sedia aj v chráme Božom. Tí mladší aj

so svojimi deťmi, ktoré majú možnosť ísť na nedeľnú besiedku.

Jeden z veršov piesne z Evanjelickeho spevníka (č. 646) nám hovorí: „Učiň ma hviezdou nebeskou, cestou keď kráčam pozemskou, k Tebe

chcem duše zblúdilé privádzať, Slnce spanilé.“ Nech nám v novom roku náš Pán pomáha dávať smelosť v rozdávaní dobrej zvesti o Ňom. Nech naša evanjelická a. v. cirkev oživa a rastie na Jeho slávu. Tak nám Pán Boh pomáhaj!

VIANOCE A ŠTEDRÝ VEČER TROCHU INAK

Stano Račko

Vianoce to nie sú len darčeky, Vianoce to nie sú plné nákupné centrá kúpychtivých vystresovaných ľudí naháňajúcich sa dobehnúť zameškané, Vianoce to nie je len ozdobený vianočný stromček a „účasť“ aby sa nepovedalo raz do roka na Štedrovečerných službách Božích...

Štedrý večer to nie je len slávnostná večera v kruhu rodiny podľa zvyklostí a tradícií či spomienok na detstvo, rodičov, rodinu...

Na Štedrý večer oslavujeme narodenie Pána Ježiša, nášho Spasiteľa. Spievame krásnu pieseň z nášho Evanjelickeho spevníka „Narodil sa Kristus Pán, veselme sa!“ Z duchovnej stránky tento čas vnímame ako začiatok vzťahu človeka s Bohom, našim nebeským Otcom. Radujme sa, veselme sa, radujme sa z toho, že sa zjavila Láska. Láska sa vtelila, Boh sa stal človekom. Vianoce znamenajú tiež okrem hmotných darov stretnutie s láskou, Božou láskou, ktorá v malom dieťati – Ježišovi prišla na svet. Vianoce sú stretnutie s Božou láskou, ktorá je v bezbran-

nom dieťati v jasliach ponúkaná všetkým ľuďom.

Láska, ktorá otvára dvere viery, láska ktorá sa nevnučuje. Je to jednoduchý dar. Dar pre teba, milý brat, milá sestra. Obohatí len tých, ktorí sa jej otvoria a ju prijímú. Vianočné poslanstvo je aktuálne pre každého z nás, vychádza z radostnej zvesti, že Boh má aj o teba záujem. Môžeš cítiť, že Boh ťa miluje, ak sa mu ty pokloníš, že ti odpúšťa aj keď si zhrešil.

Ak nežiješ duchovným životom, môže sa ti zdať, že pri narodení Syna Božieho išlo len o historickú udalosť, ktorá ti pripomína len to hmotné, hmatateľné – darčeky...

Ak žiješ ako kresťan, ak konáš ako kresťan, ktorý sa dobre pripravil na Vianočné sviatky, vykonal úprimnú spoveď – Večeru Pánovu, uvedomíš si a pocítiš, že sa niečo „dobré“ s tebou stalo, že si pripravený otvoriť svoje srdce novej Láske, láske k svojmu Pánovi.

Prežívajme pokoj a radosť nielen z vonkajších vecí a udalostí, ale prežívajme radosť priamo z nášho srdca.

Nech nás narodený Spasiteľ naplní láskou, obetavosťou, trpezlivosťou i pokorou a pevným zdravím. Nech nás

všetkých sprevádza svojim požehnaním na cestách nášho života!

Haleluja!

NARODENIE SPASITEĽA

*Z nemeckého originálu preložila
Anna Chábová*

„...lebo narodil sa nám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán“ (L 2:11)

Krátko po narodení Ježiša Krista zjavili sa anjeli a pastierom oznamovali túto nádhernú správu: Spasiteľ sa narodil! Pastieri sa hneď pobrali do Betlehema aby vyhľadali narodené Dieťa. „Našli Máriu a Jozefa a Dieťa ležiace v jasličkách.“

Ak dnes my, kresťania, myslíme na udalosť v Betleheme, musíme si pripomenúť hlavné poslanstvo: Spasiteľ sa narodil. Ježiš Kristus sa stal človekom, aby zachránil stratený svet. Videl biedu, v ktorej ľudia vtedy žili: bez Boha, jeden druhého nenávidiac a zotročení v hriechu. Chcel tieto problémy riešiť: zomrel na kríži aby zachránil – spasil ľudstvo.

Je situácia dnes iná? Je veľa ľudí, ktorí bez perspektívy hľadajú do nového roku, ktorí trpia v biele, čo si pripravili svojím hriešnym životom. Preto chceme všetkým oznámiť poslanstvo z Betlehema: existuje nádej v Spasiteľovi Ježišovi Kristovi, On nás môže oslobodiť od bremena hriechu, On nám daruje nový večný život.

Pastieri vtedy verili zvesti anjelov a ponáhľali sa do Betlehema, aby uvideli Dieťa. Ako reagujeme my dnes na zvest' záchrany? Môžeme sa jednoducho modliť k Ježišovi Kristovi, priznať si hriechy v našom živote a veriť v záchranu v Ježišovi Kristovi.

Biblia nám hovorí o mnohých dôvodoch, prečo Ježiš Kristus, Boží Syn, prišiel pred 2000 rokmi z neba k nám na zem. „Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som dal svedectvo pravde.“ (J 18:37) Jeho príchodom na svet môžeme vedieť, čo je pravdivé.

Kristus určite ukazuje na Boží vzťah k nám: Boh je spravodlivý a milostivý. „Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo bolo zahynulo.“ (L 19:10).

Hoci Ježiš Kristus nám jasne musel povedať, že sme všetci hriešnici, On prišiel, aby nás zachránil. „Syn člove-

ka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mk 10:45)

Už pri Jeho narodení bolo pevne stanovené, že On svojou smrťou zaplatí cenu za spasenie hriešnych ľudí. Prišiel, aby pre všetkých, ktorí veria v

Neho, dal svoj život, aby boli oslobodení od hriechu. „Ja som prišiel, aby život mali a hojne mali.“ (J 10:10)

Všetkým, ktorí Mu dôverujú, priniesol z neba veľký dar, večný život. Budem Ti ďakovať Hospodine, lebo veľká je Tvoja milosť až po nebesá. (Ž 108:4-5)

SVÄTÝ MIKULÁŠ – KTO TO VLASTNE BOL?

Z materiálov BTM

História, legenda aj tradícia sa spájajú v osobe Mikuláša do pestrého obrazca: svätec, priateľ detí, patrón zajatcov, biskup, mučeník, neohrozený vyznávač viery, pomocník v núdzi. Mikuláš sa narodil v r. 270 v gréckom Patrase. Traduje sa, že zomrel 6. decembra okolo roku 350 v Myre (dnes

Demra v Turecku). Už ako mladý muž sa stal biskupom v Myre v Lýkii. Tu sa za vlády Galería Valeria Maximina začalo prenasledovanie kresťanov. Mikuláš sa dostal do zajatia, kde ho aj mučili. Neskôr vystúpil na slávnom Nicejskom koncile, kde biskupi tvrdo bojovali proti prívržencom arianizmu – ktorí popierali Trojjedinosť Boha a božstvo Ježiša Krista.

MIKULÁŠ OTVÁRA DVERE ADVENTU

Tradícia spojená s Mikulášovou osobou je veľmi pestrá a krajovo aj národnostne odlišná. Vznikla a dodnes sa zachovala vďaka túžbe človeka po dobre, spravodlivosti, obdarovaní núdzných a potrestaní zlých... Pripomína nám to Pána Ježiša Krista, ktorý tešil utrápených, sýtil hladných, uzdravoval chorých, zastával sa nespravodlivo obvinených. Svojim životom prinášal ľuďom novú nádej na spravodlivý a radostnejší život. Aj Mikuláš sa snažil o niečo podobné, pomáhal ľuďom v núdzi.

A práve táto Mikulášska tradícia sa stala predzvestou Vianoc, keď si pripomíname príchod Božieho Syna, Ježiša Krista na tento svet. Boh poslal svojho Syna, aby nás vymanil z našej ľudskej bie-

dy, z otroctva hriechu, aby nám dal nový život. Na Vianoce si pripomínáme Božiu lásku k ľuďom, ku každému jednému z nás. A naša vďačnosť by sa mala zase prejavovať láskou k blížnym.

Nemôžeme urobiť to isté, čo Ježiš, ani to, čo Mikuláš, môžeme však stáť na strane pravdy, lásky a spravodlivosti, pomáhať, tešiť, chrániť a šíriť ďalej radostnú správu – evanjelium – o Božej láske ku každému človeku.

AKO NAJLEPŠIE VYUŽIŤ SVIATOČNÝ ČAS?

Z materiálov BTM

Urobme si čas na premýšľanie – to je zdroj sily; urobme si čas na snenie – to povznáša ku hviezdám; urobme si čas na hranie – to je tajomstvo mladosti; urobme si čas na čítanie – to je sejba múdrosti; urobme si čas na prejavy priateľstva – to prináša radosť; urobme si čas na úsmev – to je znamenie dobrej vôle; urobme si čas na účasť – to otvára ľudské srdcia; urobme si

čas na pochvalu – to prináša spokojnosť; urobme si čas na lásku – to je radosť zo života; urobme si čas na stíšenie a pokoj – to je hudba duše.

Alfonzo Pereira: Pohár vody je nepatrná a všedná vec. Avšak, ak ho podáme smädnému, môže mu zachrániť aj život. Láska robí malé veci veľkými. Láska nikdy nezaväzuje. Zostáva ponukou, pretože do ničoho nenúti. Len pozýva.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ PRI ŠTEDROVEČERNOM STOLE ROKU PÁNA 2012

Pred večerou, pred preberaním darčiekov, pod vianočným stromčekom pobožnosť vedie hlava rodiny. Podľa možnosti si môžete vybrať čítanie textov, modlitby alebo piesne.

Napr.: Program bez piesní: Úvodné slovo, evanjelium, modlitba, požehnanie

Úvodné slovo: V mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodinka, ani sme sa neuznali a zasa prešiel rok. Len teraz

nedávno sme takto sedeli pri slávnostnom stole a tešili sa zo začínajúcich sa sviatkov a už tu sedíme zas. Práve v takýchto chvíľach vidíme, ako rýchlo plyní čas a akí sme my v tom čase stratení. Sme voči nemu úplne bezmocní, nedokážeme ho zastaviť, ani vrátiť späť, aby sme znova prežili pekné chvíle alebo opravili tie nepodarené. Ale je tu náš nebeský Boh, ktorý nás aj v plynúcom čase zbavuje bezmocnosti a beznádeje. Plynúci čas sa naplnil a priniesol ten veľký oka-

mih, keď Boží Syn zostúpil na zem. On má všetko v rukách – aj náš čas a náš život. Dnes je deň radosti, pretože Boží Syn prišiel vziať do rúk náš čas, aby ho zmysluplne naplnil a naučil nás využívať ho v prospech nášho plnohodnotného života. Boh nám poslal svojho Syna, aby sme sa nemuseli báť toho, že raz náš čas definitívne vyprší, ale mohli žiť v pokoji vediac, že máme pripravenú večnosť, kde času niet a kde vládne Boh. Radujme sa teda po tieto dni a úprimným srdcom i piesňou privítajme Víťaza a Spasiteľa Pána Ježiša Krista.

Pieseň: Čas radosti, veselosti, Evanjelický spevník č.41

Evanjelium: Lukáš 2: 2-14 „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vládarom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral

sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v po žehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jaslích, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemlumniatko, obvinuté plienkami, ležať v jaslích. A hneď s anjelom sa zjavilo

množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Modlitby: Deti môžu predniesť básničku alebo modlitbičku. Napr.: Víтам vás, Vianoce, vy sviatky radosti, vy sviatky pokoja, lásky a svornosti. --- Víтам vás, Vianoce, ste znakom milosti, zoslanej nám z neba vo svätej bytosti. --- Vitajte, Vianoce s narodeným Pánom, idúcim spasiť svet, spiaci v hriechu samom. --- Vitajte nám, vitaj, maličký Spasiteľ, ktorý si sa pre nás v jasličkách zimou chvel. --- Vitajte už u nás, dieťaťko žiariace, Tebe na oslavu svätíme Vianoce. (Daniela Horínková)

Skloňme sa a takto sa pomodlime: Láskový náš nebeský Bože, radujeme sa v tento deň z veľkej milosti a lásky, ktorú si nám prejavil, keď si otvoril nebesá a zostúpil medzi nás vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. V ňom nám prinášaš nádej večnosti a zbavuješ nás tak našej bezmocnosti a strachu v nezadržateľne plynúcom čase. Urobil si to z čírej lásky, hoci sme

hriešni a Tvoju dobrotu si nezasluhujeme. O to vrúcnejšie Ti ďakujeme a o to radostnejšie Ti spievame na chválu. Kiež aj v tieto dni znie k Tebe hlas našej chvály a vďaky a kiež táto vďačnosť v našich srdciach vytrvá naveky.

Spoločne sa ešte modlime Modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame viníkom svojim! I neuvoď nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

Pieseň: Na záver ešte spoločne zaspievajme pieseň z nášho Evanjelického spevníka číslo 60 „Tichá noc“.

Požehnanie: A teraz už milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a spoločenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.

KLÁŇAJME SA, POKĽAKNIME!

Jozef Grexa, farár v. v.

„Pokloňme sa, pokľaknime... nezatvrďme srdcia v blude...“ Slová predspevu nás požívajú k betlehemským jasličkám, aby sme vyjadrili svoju vďačnosť, úctu, vzdali slávu nášmu Bohu. Aby sme pokľakli a poklonili

sa, v pokore a s bážňou, pred Svätým a Vyvýšeným Pánom neba i zeme, aby sme padli na tvár a silným hlasom oslavovali Boha a žili na chválu Jeho slávy. Aby sme sa pridali k betlehemským pastierom, mudrcom od východu a zástupom tých, ktorí to podnes myslia s kresťanstvom vážne.

Pokloňme sa, pokľaknime, to nie je len symbol, to nie je len vianočná nálada. To je nový postoj človeka pred Bohom. Z vianočného spoločenstva a zhromaždenia, z preplnených chrámov vychádzajú nové stvorenia, ľudia, ktorí spoznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám (1J 4:16)

Vianoce sú vážne pozvanie k zmene zmysľania a života. Ich význam, vážnosť, jedinečnosť a trvalú platnosť zdôrazňuje apoštol Pavol v liste Rimanom 14:11: „Lebo je napísané: Akože som živý, hovorí Pán, každé koleno bude kľakať predo mnou a každý jazyk bude vyznávať Boha.“ Základný priestor, v ktorom sa stretávame s prichádzajúcim Pánom a Kráľom, s narodeným Spasiteľom Ježišom Kristom, je rodina. A evanjelická rodina by mala byť dobrým priestorom, ktorý pôsobí a vychováva nového človeka v Kristovi. V rodine má byť pripravované srdce človeka na stretnutie s Ježišom Kristom. Starí rodičia, rodičia, ale často aj deti môžu začínať rozhovory, využívať príležitosť, atmosféru, vianočné podnety. Rozhovory, ktoré idú aj hlbšie, v ktorých sa odкрýva zmysľanie, túžby, ich naplnenie i sklamanie, rozhovory o svete a živote, o nádeji a budúcnosti. Rozhovory, v ktorých sa vyjasňuje, kto je kto a čo je dôležité, a čo na prvom mieste, a čo až potom. Rozhovory, ktoré vedú k premene zmysľania, k takej preмене, keď je ľudské srdce pripravené pokľaknúť v Ježišovom mene pred tým, ktorý je našim Pánom.

Cirkevný zbor je Bohom vytvorený priestor pre oslovenie, napomínanie, ukazovanie smeru a cieľa života. Je to dobrý priestor aj na prípravu ľudského srdca na Vianoce. Adventná doba je úžasná v tom, že je ponorom do ľudskej duše, do hĺbky myslenia, až tam, kde sú ukryté najtajnejšie túžby, trápenia, bolesti i radosti. Až tam, kde človek spoznáva sám seba, svoju stratenosť, neistotu, beznádej. Využime priestor cirkevného zboru na prípravu našich srdc na vianočnú atmosféru. Aby sme boli skutočne a naozaj pripravení v hĺbke srdca pokľaknúť a pokloniť sa Kráľovi Kráľov a Pánovi Pánov.

Vianočné pokľaknutie v mene Ježišovom pred Bohom a Pánom sveta a nášho života je zároveň aj pozvanie k verejnému vyznávaniu Jeho mena. Kresťan nie je anonym, neviditeľný vo verejnom živote. Naopak, vo všetkom svojom rozprávaní a konaní, v každej svojej činnosti verejne vyznáva svoju vieru v mene Ježišovom. Prejavuje Božiemu menu úctu a svojím životom to dosvedčuje. Nech je každému okolo nás zjavné, kto je náš Pán, v koho veríme, komu prejavujeme úctu a bázeň, vďačnosť a lásku. Kresťan je Pánov svedok aj na verejnosti. Práve tam je aj evanjelizátorom, ktorý pomáha tým okolo seba porozumieť vianočnému evanjeliu. To je naša nezastupiteľná služba blížnemu.

PREČO JEŽIŠ PRIŠIEL NA SVET?

*Z internetu vybrala
Zuzana Valeková*

Čo by chcel Ježiš na Vianoce? Odpoveď môžeme vidieť v Jeho modlitbách. O čo prosí Boha? Jeho najdlhšia modlitba je v Jánovi, 17. kapitola. Toto je jeho najväčšia túžba: „Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja.“ (v. 24) Medzi všetkými nehodnými hriešnikmi na svete sú niektorí, ktorých Boh „dal Ježišovi“. Sú to tí, ktorých Boh pripravil pre Ježiša (Ján 6:44,65). Sú to kresťania – ľudia, ktorí „prijali“ Ježiša ako ukrižovaného a vzkrieseného Spasiteľa a Pána a Poklad ich životov. (Ján 1:12, 10:11, 17-18, 20:28, 6:35, 3:17); o nich Ježiš hovorí, že chce, aby boli s Ním.

Niektorí ľudia tvrdia, že Boh stvoril človeka, pretože sa cítil osamelo. Inak povedané, Boh nás stvoril, a preto by sme mali byť s Ním. Súhlasil by s tým Ježiš? Dobré, Boh naozaj chce, aby sme boli s Ním. Áno, ale prečo? Všímame si zvyšok verša. Prečo Ježiš chce, aby sme s Ním boli? „... a videli moju slávu, ktorú si (Otec) mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta.“ Toto veľmi nesúvisí s osamelosťou. „Chcem, aby videli moju slávu.“ V skutočnosti to nevyjadruje osamelosť. Ježiš nie je osamelý. Ježiš, Jeho Otec a Duch sú hlboko uspokojení priateľstvom Trojice. Nie On, ale my niečo potrebujeme! Čo Ježiš chce na Vianoce, je, aby sme mohli

zažiť to, kvôli čomu sme boli stворení – vidieť a zakúsiť Jeho slávu.

Boh to chce vliať do našich duší! Ježiš nás stvoril (Ján 1:3) na to, aby sme videli Jeho slávu. Práve pred ukrižovaním vyznáva Otcovi svoje najhlbšie túžby: „Otče, chcem, aby oni ... boli so mnou, kde som ja, aby videli moju slávu.“

Ale toto je iba polovica toho, o čo Ježiš žiada v záverečných vrcholiaciach veršoch jeho modlitby. Z Ježišových slov sme analyzovali, že sme boli stворení, aby sme videli a zakúsili jeho slávu. Je to to, čo chcel – aby sme nielen videli jeho slávu, ale ju aj zažili, mali v nej záľubu, tešili sa z nej, vážili si ju a milovali?

Pouvažujme nad veršom 26 (posledný verš): „Oznámil som im Tvoje meno a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a ja aby som bol v nich.“ Toto je záver modlitby. Z neho môžeme usudzovať, čo je Ježišov konečný zámer s nami. Nielen to, aby sme videli jeho slávu, ale navyše, aby sme ho milovali rovnakou láskou, akou ho miluje Otec: „... aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich.“ Ježišovou túžbou je, aby sme videli Jeho slávu a aby sme boli schopní milovať to, čo vidíme láskou, ktorú má Otec pre Syna. A nemyslí tým, že máme iba imitovať lásku Otca k Synovi. Otcova veľká láska sa stáva našou láskou k Synovi. Teda milujeme Syna láskou Otca k Synovi. A to je to,

čo udeľuje a prináša Duch do našich životov: Lásku k Synovi od Otca cez Ducha.

To, čo chce Ježiš na Vianoce najviac, je, aby jeho vyvolení boli zhromaždení a dostali, po čom najviac túžia – vidieť Jeho slávu a zažiť ju láskou, ktorú má Otec pre Syna. Želajme si tento rok na Vianoce, aby sme sa všetci spojili vo vnímaní Ježiša v jeho plnosti, a tak budeme spolu schopní milo-

vať to, čo vidíme láskou, ktorá prekračuje našu vlastnú ľudskú polovičatú schopnosť milovať.

Toto je to, o čo Ježiš prosí na Vianoce: „Otče, ukáž im moju slávu a daj im moju radosť, ktorú mám od teba.“ Ach, nech uvidíme Krista očami Boha a zažijeme Krista cez srdce Boha! To je podstata neba. Je to dar, pre ktorý Kristus prišiel vykúpiť hriešnikov vlastnou smrťou.

POĎAKOVANIE

Tak, ako po iné letné mesiace, aj v tomto roku bol náš evanjelický kostol Svätej Trojice na námestí sprístupnený všetkým, ktorí chceli do neho vstúpiť, stíšiť sa, pomodliť či prezrieť si jeho interiér. Mnohých zaujímala aj história kostola. Prichádzali Slováci, Česi, Poliaci, Nemci, Maďari, Ukrajinci a iní. Počas prázdninového sprístupnenia kostola sme zaznamenali cca 1140 návštevníkov. Kostol býval otvorený trikrát v týždni, a to v pondelok, stredu a piatok od 2. júla do 14. septembra 2012. Túto cirkevno-zborovú aktivitu opäť zabezpečovalo naše Modlitebné spoločenstvo, ktoré spolu s predsedníctvom cirkevného zboru

ďakuje všetkým sestrám i bratom, ochotne konajúcim túto službu.

Spoločenstvo evanjelických žien ďakuje všetkým ochotným sestrám za vlnu, ktorú poskytli pre Misiu na Níle – veľmi tým pomohli. Ale, prosíme aj do budúcnosti, ak vy alebo vaši príbuzní či známi, máte nepotrebnú vlnu a môžete ju podarovať, prineste ju do farskej kancelárie. Spoločne tak naplníme Ježišove slová z Mat 25,40: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov (i sestier), Mne ste urobili“. Spoločenstvo evanjelických žien už vopred ďakuje všetkým ochotným darcom

RANÁ MODLITBA

Modlitby pre spoluväzňov, Vianoce 1943 / Dietrich Bonhoeffer (nemecký farár a teológ, osobný väzeň Adolfa Hitlera, popravený pred koncom vojny)

Bože, volám k Tebe na úsvite dňa. Pomôž mi modliť sa. A sústrediť svoje myšlienky na Teba, ja sám to nedokážem.

Vo mne je tma, ale u Teba je svetlo. Som opustený, ale Ty ma neopúšťaš; som malomyseľný, ale u Teba je pomoc; som nepokojný, ale u teba je pokoj; vo mne je zatrpknutosť, ale u Teba je trpezlivosť; ja nechápem Tvoje cesty, Ty však cestu pre mňa poznáš.

Nebeský Otče, chvála a vďaka buď Tebe za pokojnú noc, chvála a vďaka Ti za nový deň. Chvála a vďaka za Tvoju dobrotu a vernosť, ktorú si mi preukázal v minulosti. Tolkou si mi preukázal dobrého, daj, nech teraz to ťažké dokážem prijať z Tvojej ruky. Viem, že mi nenaložíš viac, ako vládzem uniesť. Ty dávaš svojim deťom, aby im všetky veci slúžili na dobré.

Pane Ježiši Kriste, bol si chudobný a úbohý, väznený a opustený ako som ja. Poznáš každú ľudskú núdzu a zostávaš pri mne, i keď nikto iný nie je nablízku. Ty o mne vieš a sám ma vyhľadávaš, chceš, aby som Ťa poznal a obrátil sa k Tebe. Pane, počujem Tvoj hlas a idem za Tebou, pomôž mi!

Duchu svätý, daj mi vieru, nech ma

chráni od zúfalstva, žiadostí a nerestí, daj mi lásku k Bohu i k ľuďom, ktorá zahladí nenávisť a zatrpknutosť, daj mi nádej, ktorá ma zbaví strachu a sklúčenosti.

Svätý, milosrdný Bože, môj stvoriteľu, môj spasiteľu môj sudca i vysloboditeľ, Ty poznáš mňa i moje skutky. Nenávidíš a trestáš zlo, ako na tomto tak na onom svete, nech sa jedná o kohokoľvek. Odpúšťaš hriechy tomu, kto o to úprimne prosí. Miluješ dobro a odmeňuješ ho už tu útechou dobrého svedomia a v budúcom svete korunou spravodlivosti.

Pred Tebou myslím na všetkých svojich drahých, na spoluväzňov a na všetkých, ktorí tu v tomto dome konajú svoju ťažkú službu. Pane, zmiľuj sa! Daruj mi opäť slobodu a do tej doby daj mi žiť tak, aby som sa za to pred Tebou i pred ľuďmi mohol zodpovedať. Pane, nech dnešný deň čokoľvek prinesie, nech je pochválené Tvoje meno! Amen.

- Prosím, počkajte tu! - povedal som slepčovi a nechal som ho v bezpečnom kúte veľkomestskej stanice samého. Chcel som mu ušetriť cestu cez mravenisko ľudí k okienku na lístky. Keď som mu kúpil lístok, cestou zďaleka som videl, ako tam stojí, kým ľudia náhlivo prechádzajú okolo neho. Isté dieťa naňho civelo, muž s batôžinovým vozíčkom ho obišiel veľkým oblúkom a predavač novín po márnej ponuke od neho placho odstúpil. Slepec stál celkom ticho a ja som sa musel na okamih zastaviť. Musel som si pozrieť jeho tvár. Zdalo sa, že všetky tie hlasy okolo neho a všetky tie zvuky rušnej dopravy pre neho nič neznamenajú. On čakal. Bolo to trpezlivé, sústredené čakanie, plné dôvery. Na jeho tvári nebol ani náznak pochyb, že by som sa azda nevrátil. Bol v nej úžasný záblesk s radosti očakávania, že ho zase chytím za ruku. Len s námahou som odpútal pohľad na túto dojemne čakajúcu tvár so sklopenými viečkami. Potom som odrazu pochopil: Takto by mala vlastne vyzeráť tvár kresťana v advente!

Milí priatelia,

zmysel tohto príbehu od neznámeho autora - trpezlivé, sústredené a radostné očakávanie prisľúbeného návratu sprievodcu má hlboký adventný

rozmer. Žijeme v rušnej dobe. V tieto dni sa život okolo nás začne ešte viac zrýchľovať a v advente dosiahne svoj vrchol. Zhon, únava a dlhý zoznam vecí, ktoré treba ešte vybaviť sú súčasťou života každej rodiny. Kazateľ hovorí, že všetko má svoj čas. Ako kresťania by sme mali poznať zmysel adventu - prípravy, duchovného sústredenia sa a vnútornej obnovy ku vianočným sviatkom. Mali by sme vedieť zastaviť sa a položiť si otázky typu: Je toto náhlenie a všetko moje snaženie nevyhnutne potrebné? Aký to má význam pre môj život? Pre môj duchovný život? A čo môj vzťah s Bohom? Netrpí na nedostatok komunikácie? Nezaraďil som sa do zástupu tých, o ktorých hovorí príslovie, že bezbožný utekajú, hoci ho nikto neženie? Chcem vás poprosiť, aby ste našli v sebe silu a odvalu zastaviť sa, popremýšľať nad svojím životom za posledné obdobie. Príďte medzi nás na adventné večierne. Nechajte sa inšpirovať, oslovit' Božím slovom. Nájdite si čas na rozhovor s Bohom, ktorý ste doteraz odkladali na „príhodnejšiu dobu.“ Nenechajte si ujsť dobu prípravy pripravený na stretnutie s Ježišom, lebo kto bude pripravený, jeho radosť bude mnohonásobne väčšia, plnšia a hlbšia.

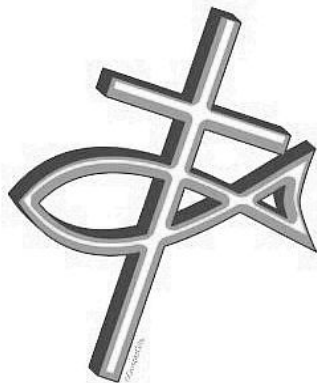
Dr. Libor Bednár

POZVANIE

Na víkendovku v Gerlachove 3.- 5.1.2013.
Téma: Mladý služobník Pána Ježiša (2. list Timoteovi) Príď s nami prežiť neobyčajný prvý januárový víkend nového roka. Zimná mládežnícka akcia sa začne vo štvrtok doobeda a skončí v sobotu poobede. Doprava bude zabezpečená autobusom.

Na čo sa môžeš tešiť: Božie slovo, piesne a svedectvá, zimné športy, super čas s Pánom a s priateľmi. Cena: 10 € na celý pobyt.

Príhlásiť sa môžeš vo farskom úrade, alebo na jednom z týchto kontaktov: findra@sem.sk, 052/788 51 21, 0903 6020 902. Tešíme sa na stretnutie

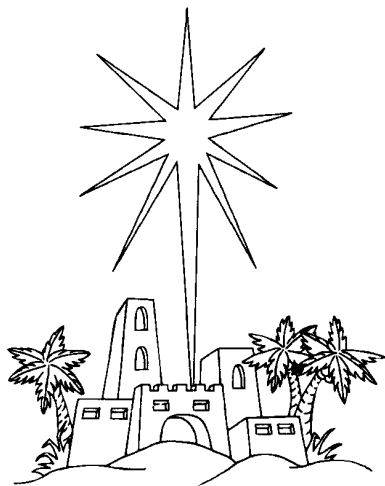
Na prednášku Mgr. Martina Kováča, autora knihy: „Štúrovci ako ich nepoznáte“. Rovnomenná je aj téma prednášky, ktorá sa uskutoční 13.1.2013 (nedeľa) o 14:30 h v zborovej miestnosti CZ na Ul. 1. mája č.1.

Milé sestry a bratia! Redakcia Zborového listu popradských evanjelikov vám všetkým praje požehnané dni Vianoc, plné pokoja a pohody. Nech radosť z narodenia Spasiteľa sveta prežiarí vaše domovy a prinesie novú nádej nielen do týchto sviatočných dní, ale aj do všedných dní celého budúceho roka 2013.

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburškého vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

- 25.12. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť vianočná
10:30 - Stráže, Poprad, 1. slávnosť vianočná
- 26.12. 09:00 - Poprad, 2. slávnosť vianočná
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
- 30.12. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Vianociach
10:30 - Spišská Sobota, Nedeľa po Vianociach
- 31.12. 16:00 - Spišská Sobota, Silvestrovské služby Božie
18:00 - Poprad, Silvestrovské služby Božie
- 1.1. 09:00 - Poprad, Novoročné služby Božie
10:30 - Stráže, Novoročné služby Božie
- 6.1. 09:00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána
10:30 - Stráže, Zjavenie Krista Pána
- 13.1. 09:00 - Poprad, 10. výročie Modlitebného spoločenstva
v našom CZ
10:15 - Sviatosť Večere Pánovej

*Zborový list, rozpis Služieb Božích
a viac informácií o cirkevnom zbere
nájdete aj online na: www.ecavpp.sk*